

Domarkompendium 2020

Grupp 2
FCI-nummer 226
Originalstandard 1960-08-24
FCI-Standard 1997-10-01; tyska
SKKs Standardkommitté 2004-02-04

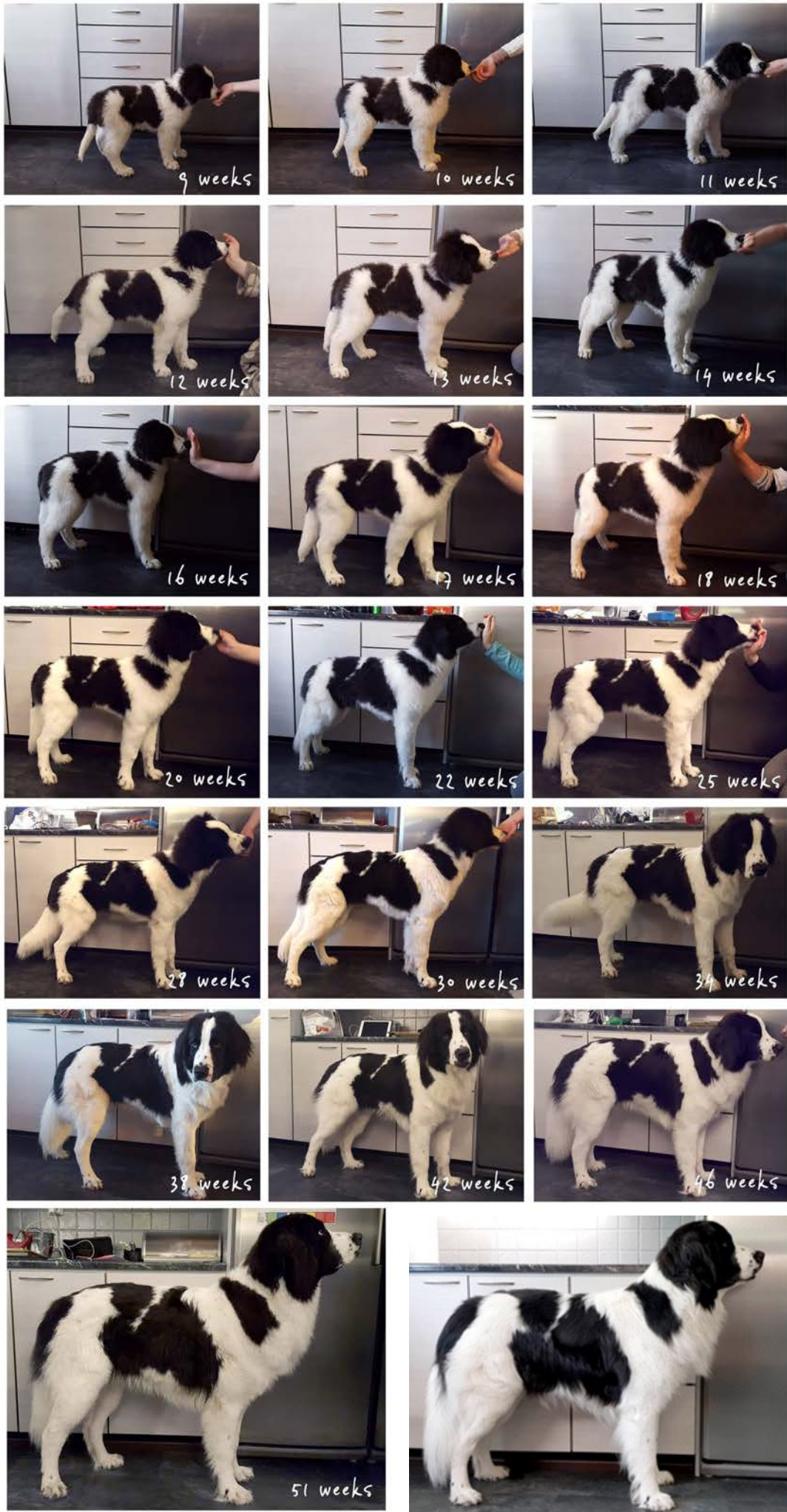
Landseer

Landseer, (europäisch-kontinentaler Typ)

Innehållsförteckning

Bilder första året	3
Standard för Landseer	4
Helhetsintryck	5
Huvud	5
Skallparti	5
Stop	5
Nostryffel	5
Nosparti	5
Läppar	6
Käkar/Tänder	6
Kinder	6
Ögon	6
Öron	6
Hals	7
Kropp	7
Rygg	7
Ländparti	7
Kors	7
Bröstkorg	8
Underlinje	8
Svans	8
Extremiteter	9
Framställ	9
Armbåge	9
Framtassar	9
Bakställ	9
Lår	10
Mellanfot	10
Baktassar	10
Rörelser	10
Päls	11
Pälsstruktur	11
Färg	11
Storlek/vikt	11
Mankhöjd	11
Fel	11
Nota bene	11
Testiklar	11
Hundar i rörelser	12
Rastypiska hanhundar	13
Rastypiska tikar	14

Standard för Landseer

Ursprungsland/hemland: Tyskland/Schweiz

Användningsområde: Vakt- och sällskapshund

FCI-Klassifikation: Grupp 2, sektion 2

Bakgrund/Ändamål:

Landseer, kontinental typ, hör idag till de mer sällsynta hundraserna, men så har det inte alltid varit. För ungefär 200 år sedan kom de första exemplaren av dessa mäktiga, svartvita hundar till Europa från New Foundland. Fiskare från England och Frankrike som under sommaren uppsökte de rika fiskevattnen vid New Foundland, stötte på dessa hundar på öarna. På grund av hundarnas tilltalande yttre tog de med några hem. Framför allt i England blev rasen vid denna tid mycket populär. Ganska snabbt spred sig ryktet om "New Foundlandshunden" också över Englands gränser. Stor del i detta hade Englands kanske mest berömda djurmålare, Sir Edwin Landseer, som målade ett flertal tavlor med dessa hundar som motiv. Rasen fick således sitt namn efter målaren. Den mest kända av målningarna heter "A distinguished member of the Human Society" (1873) och föreställer en landseer vid namn "Paul Pry".

Utvecklandet av landseer-raserna i Europa gick dock långsamt och första världskriget fick det hela att stanna upp. Men 1933 skrevs de första landseervalparna från kennel von Scharthenberg in i stamboken. Utan den engagerade och målmedvetne uppfödaren Otto Walterspiel från München hade det inte funnits någon landseer av kontinental typ. 1961 blev rasen officiellt erkänd av FCI.

A Distinguished Member of the Humane Society by Sir Edwin Landseer (1831/1838)
"En framstående medlem av livräddningssällskapet"

Sir Edwin Landseer (1802-1873)

Domarkompendium Landseer 2020

Domarkompendiet för Landseer. Framtaget för svenska Landseerklubben av Åsa Johansson, Jenny Holgersson och Inga Malm. Layout: Moa Malm. Godkänt av Svenska Landseerklubben. Godkänt av SKK/DK 2020

Helhetsintryck

Landseer skall ge intryck av att vara en stor, kraftig och harmoniskt byggd hund. Rasen är mer högställd än newfoundlands-hund. Detta gäller särskilt hanhundarna.

Huvud

Huden på huvudet skall vara stram, utan rynkor. Pälsen skall vara kort och fin. Huvudets kontur skall vara tydligt markerad och ge ett ädelt intryck.

Skallparti

Skallpartiet skall vara brett och massivt med väl utvecklad nackknöl.

Stop

Stopet skall vara tydligt men inte så brant och så markerat som hos sankt bernhards-hund.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti

Nospartiet skall vara lika långt som det är djupt, mätt framför stopet.

En Landseer med korrekt helhetsintryck, stor, kraftig och harmoniskt byggd, och med bra stop, tydligt men inte så brant.

En hanhund med korrekta proportioner på skallpartiet, brett och massivt. Nackknölen ska vara väl utvecklad, vilket kan vara svårt att se på bild på en hund med svart päls.

En hanhund med korrekt svart nostryffel och välformat nosparti.

Bilderna på denna sida visar hanhundar med tydlig könsprägel

Läppar

Läpparna skall vara torra och svarta. Överläppen skall vara så stram som möjligt och utan läppficka lätt täcka underläppen.

Käkar/Tänder

Saxbett.

Kinder

De måttligt utvecklade kinderna skall gradvis övergå i nospartiet.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora och måttligt djupt liggande. Uttrycket skall vara vänligt. Ögonkanterna skall vara mandelformade.

Bindhinnorna skall inte synas.

Till färgen skall ögonen vara bruna till mörkbruna, men ljusbruna ögon tolereras. Påtagligt ljusa ögon (svavelgula eller grågula) är felaktigt, liksom även för tätt placerade ögon.

Öron

Öronen skall vara medelstora, trekantiga och något avrundade nedtill. De skall nå till inre ögonvrån när de viks över ögonen. De skall vara ansatta högt, men inte för långt bak, på hjässan, och ligga slätt mot huvudets sidor. Pälsen på öronen skall vara fin och kort med längre fransar endast vid bakre öronfästet.

Ett bra exempel på strama läppar. Överläppen täcker underläppen på ett bra sätt.

En hund med mörka mandelformade ögon och vänligt uttryck. Fina färger på både ögon och päls.

Ett öra med fin form, trekantigt och avrundat nertill. Pälsen på öronen är fin och kort, men det är ibland svårt att urskilja detaljer på bild då hundens päls är svart.

Hals

Halsen skall i genomskärning inte vara rund, utan lätt oval. Den skall vara muskulös med bred nacke. Hos en proportionerligt byggd hund skall halsens längd från bakhuvudet till manken vara ungefär 3/4 till 4/5 av huvudets längd från bakhuvudet till nospetsen.

Överflödigt halsskinn är inte önskvärt.

Kropp

Kroppen, mätt från manke till svansrot, skall vara ungefär dubbelt så lång som huvudet. Från skulderpartiet till korset skall kroppen vara bred och kraftig.

Rygg

Ryggen skall vara fast och plan.

Ländparti

Ländpartiet skall vara muskulöst.

Kors

Korset skall vara brett. Den fasta muskulaturen gör korset vackert avrundat på sidorna och baktill.

En hund med korrekt hals, bra och bred nacke.

En hund med utmärkt rygg, muskulöst ländparti. Den här hunden har också utmärkta proportioner, kroppen är bred och kraftig.

En hanhund med fin proportion och utmärkt kropp, ryggen är fast och plan. Ländpartiet är muskulöst, korset är brett och den fasta muskulaturen är vackert avrundat baktill.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och bred mellan de mycket muskulösa skulderbladen. Revbenen skall vara mycket väl välvda.

En hanhund med bra bröstkorg, bred och djup mellan muskulösa skulderblad. Hunden på bilden står tyvärr lite snett, vilket gör att hundens breda och fina bröstkorg inte kommer till sin rätt.

Underlinje

Buken skall vara lätt uppdragen. Mellan buk och länd skall det finnas en flack men tydligt skönjbar indragning i flankpartiet.

Svag rygg, svankrygg, muskelfattigt ländparti eller för korta bakre revben är liksom en kraftigt uppdragen buk att betrakta som fel.

En korrekt underlinje med lätt uppdragen buk.

Svans

Svansen skall vara kraftig. Den skall ha tjock och buskig päls, men ej fana och skall inte nå längre än till strax under hasleden. I stillastående skall svansen bäras hängande, eventuellt med lätt böjd svansspets. Vid upphetsning och i rörelse får svansen bäras rakt utsträckt, med svansspetsen något uppåtriktad.

Svans med krok eller svans som bärs ringlad över ryggen är oacceptabelt.

Den här hunden har en kraftig och utmärkt svans som når strax under hasleden. Svansen bärs hängande som den bör när hunden står stilla.

Extremiteter

Framställ

Skulderpartiet skall vara muskulöst. Överarmarna skall vara muskulösa och korrekt vinklade mot de framifrån sett helt raka, väl musklade och kraftiga underarmarna, vilka i sin helhet skall vara lätt bepälsade ner till mellanhänderna.

Armbåge

Armbågarna skall sluta an mot den djupaste delen av bröstkorgen. De skall vara tämligen högt placerade och riktade rakt bakåt.

Framtassar

Framtassarna skall vara kraftiga och välformade s.k. kattassar.

Spretiga tår eller utåtvridna tassor är inte önskvärt. Mellan tårna skall finnas kraftig simhud nästan ända ner till tåspetsarna.

Bakställ

Bakpartiet skall vara kraftigt och bakbenen måste vara helt igenom fria och rörliga med kraftig benstomme, som skall vara täckt av kraftiga muskler. Det ska finnas måttligt med fransar.

Kohasighet och dåliga vinklar är fel.

En hund med korrekta vinklar på armbågar och framställ, muskulösa överarmar och kraftiga underarmar. Korrekta armbådar som sluter an mot bröstkorgens djupaste del.

Kraftiga och välformade framtassar, så kallade kattassar

En ung hanhund med utmärkt bakställ, kraftiga och välutvecklade bakben.

Lår

Låren skall vara synnerligen breda och välutvecklade.

Mellanfot

I ursprungslandets standard anges att sporrar inte är önskvärda och föreskrivs att de skall avlägsnas så snart som möjligt efter födseln.

Baktassar

Se framtassar.

Rörelser

Med hjälp av de muskulösa benen rör sig landseer spänstigt och vägvinnande.

Den här hunden har muskulösa och välformade lår.

En hund som rör sig utmärkt, spänstigt och vägvinnande.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall, utom på huvudet, vara lång och så slät och åtliggande som möjligt. Vid beröring skall den kännas fin. Täckhåret skall vara uppblandat med underull, vilken dock inte skall vara så tjock som hos svart newfoundlandshund. Lätt vågigt täckhår på rygg och lår accepteras. När pälsen borstas mot hårs skall den lägga sig ner igen av sig själv.

Färg

Pälsens grundfärg skall vara rent vit med oregelbundna svarta fläckar på kropp och kors. Hals, förbröst, buk, ben och svans skall vara vita. Huvudet skall vara svart. Som mål för aveln eftersträvas ett vitt nosparti med en vit, symmetrisk, inte för bred, genomgående bläs.

Sotiga fläckar i den vita grundfärgen förekommer och skall inte betraktas som fel men bör avlas bort.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund får i genomsnitt variera mellan 72 och 80 cm. Tik får i genomsnitt variera mellan 67 och 72 cm.

Mindre avvikelser under eller över angiven mankhöjd tolereras.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Nota bene

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

En hanhund med korrekt päls och rena färgpartier. Pälsen, förutom på huvudet är lång och slät. Den här hunden har mycket bra färger, rent vit grundfärg och oregelbundna svarta fläckar på korset. Huvudet är svart med vitt nosparti och vit bläs. Svansen är vit.

Den här hunden har ett korrekt tecknat huvud, svart nostryffel, vitt nosparti och vit, symmetrisk, inte för bred genomgående bläs.

Hund i rörelse

En Landseer som rör sig effektivt och vägvinnande

Rastypisk hanhund

Rastypisk tik

